

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Arg. VII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Maj 1906.

No. 5.

Pingstregn.

Hur härligt åskorna brakat på pingstens högtidliga dag, och bergen de väldiga skakat med blixrens elektriska slag, hur ljufvigt den svalkande skuren i törstiga jorden rann ner! Af himlen välsignad, naturen lycksalig i tårarna ler.

Och renadt från skyarnas dimma står himlens kristallklara tält, berusade ångor nu simma balsamiskt kring skogar och fält, uppfriskad af himmelens droppar står ången i skönaste flor, med jubel på grenarna hoppar små fåglarnas glädtiga kor.

Så glänste i salig berusning din åker, o Jesu, också, när plötsligt vid pingsten en susning man hörde från himmelen gå. Då sägs det, att åskorna brakat så väldigt med ljungeld och brus, att människornas hjärtan de skakat, och ristat de murade hus.

De tändande blixterna foro mot jorden med ilande lopp: den slumrande brottsling med oro ur makliga bädden sprang opp; den svage blef tapper och modig, af Anden elektriskt berörd; din åker oppväxte så frodig med trosfruktens härliga skörd.

Ett regn ifrån ofvan sig sänkte af himmelska gåfvor hit ned, som svalka åt själarna skänkte och must åt den torkade hed. Då glänste benådade andar som dag på den grönskanderen, när himlen i öster sig randar med strimmor af gyllene sken.

Med tungor af eld hördes klinga apostlarnas hymner till Gud; och främst syntes Petrus sig svinga som lärkan med jublande ljud. Då lärde Johannes sin stilla och rörande näktergalssång, och Paulus ur synder och villa som örnen flög upp på en gång.

Då kom från den himmelska härden Guds Andes opplifvande kraft att rensa den tynande världen från syndernas giftiga saft.

Balsamiska ångor sig sänkte från himmelens luftiga sfer; på fälten, de soliga, blänkte mångfärgade blommornas här.

Se kärlekens rosa sig höjde med längtan mot kärlekens sol, och kyskhetens lilja sig höjde vid saktmodets blyga viol, och full utaf glödande safter uppoffringens nejlika stod och stärkte de troendes krafter med helga martyrernas blod.

O saliga vårfest, försvunnen är nu din högtidliga frid! All lefvande saft är förrunnen ur denna förtorkade tid. Kom åter, Guds åker försmäktar, dess teg är så saftlös och torr; o sänd dina lifvande fläktar till alla i söder och norr!

Kom, pingst, med ditt torrdön tillbaka, och kom med din svalkande flod, o kom att de trotsiga skaka och stärka de bäfvandes mod! Allt orent och slemt må du rena, förnygra allt gammalt igen, det stridiga må du förena, ty makten du äger ju än!

Omsnsa oss nära och fjärran, kringfläktade Guds åker med kraft, att örterna drypa för Herran, uppfyllda af kostelig saft! Och skulle du nådigt beröra det krossade rö i ditt lopp, så värdes då också mig föra ur stoftet välsignande opp.

KARL GEROK.

Lifvet i Guds Sons tro.

Detta ämne är lättare skrivet än utlagdt. Aposteln Paulus säger i Gal. 2: 20: "Jag lefver icke mera jag, utan Kristus lefver i mig; och det jag nu lefver i köttet, det lefver jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgifvit sig själf för mig."

För att rätt kunna förstå ämnet: Lifvet i Guds Sons tro, fordras en sådan kunskap, som blott vinnes genom erfarenhet. Redan det lekamliga lifvet är höljdt i mysterier. Ännu har ingen kunnat svara på den frågan, Hvad är lifvet? Väl kan man se dess

yttringar och däraf hämta kunskap om lifvet och de lagar, som bestämma detsamma, men själfva lifsprincipen förblifver dock fördold och omhöljd i dunkel, som icke det lekamliga ögat eller det mänskliga vetandets ljus förmår genomtränga. Dock förtager icke denna omständighet lifvet sin verklighet. Ingen betviflar att han lefver, om han änskönt icke kan beskrifva lifvet. Då nu detta gäller det lekamliga lifvet, huru mycket mera det andliga lifvet, lifvet i Guds Sons tro! Dock är äfven detta lif en verklighet och kan blifva föremål för vår betraktelse. Men det vilja vi säga om igen, att föga lära vi om detta lifs beskaffenhet, där est vi icke på erfarenhetens väg känna till detsamma.

Lifvet har sin begynnelse i det fördolda. Det är ett lifsfrö, som efter tillväxt och utveckling framträder i de otaligt många och sköna lifsformer, som finnas i Guds stora och underbara skapelse. Lifvet i Guds Sons tro kallas "det fördolda lifvet med Gud." Och visserligen sker då äfven dess början i det fördolda. Det heliga dopet är ett bad till ny födelse i den Helige Ande, och därifrån räknar det således sin första uppkomst. Det är Andens lifsfrö, som då implantas i den mänskliga naturen. Det är början till ett nytt lif, som under tjänliga omständigheter tillväxer och utvecklas. Här får den kristliga uppfostran sin stora betydelse, ty det är uppå den det beror, om detta nya lifskall utvecklas eller dö i sin linda.

Det andliga lifvet måste nå en viss utvecklingens mognad, innan det kommer till själfmedvetande. Vi grunda detta på själfva utvecklingens idé, äfven på Guds ords framställning om detta lifvets början såsom en nyfödelse. Ett barn har icke själfmedvetande, så att det kan säga "jag" om sig själf, förrän det nått en viss

ålder och utveckling, men det är dock likväl en människa. Öfver allt i naturen följer Gud en viss ordning i sin verksamhet. Alla lifsformer utvecklas efter en viss fastställd ordning. Skulle där icke då finnas enlika god ordning på det andliga området? Därför att en del människor ställa till villervalla, följa sina egna metoder och lägga sina planer för medmänniskors omvändelse, är det sagdt, att Gud skulle rätta sig därefter? Nej, vår Gud är ordningens Gud, och detta bevisar han i både smått och stort på det andliga området såväl som på det lekamliga. Han har fastställt dopet såsom ett "bad till ny födelse i den Helige Ande." Våra barn, som vi hafva frambrutit till det heliga dopet, äro således Guds barn, fastän de icke äro själfmedvetna därom. Den som har fallit ur döpelsens nåd måste upprättas på den samma grunden, som lades i dopet. "Utan I omvänden eder och varden så som barn, kunnen I icke ingå i Guds rike." Med afseende på omvändelsens begrepp skilja sig människors meningar. Mången säger, att om man icke kan säga dag och stund, då omvändelsen skedde och beskrifva de lifviga känslor som medföljde, är man icke omvänd, icke ett Guds barn. Men klockslagsräkningen och känslolösheten höra jordelivet till. Det ord eller händelse, som kom såsom ett väckelserop från Gud, kan man väl minnas, men födslostimmen har Guds Ande uppskrifvit. Måne det andliga lifvet har här förlorat sin barnanatur och sitt barnasinne? Var det icke en början i det fördolda? Var det icke i början svagt, och var det icke genom pröfningar och strider, som det först utvecklades till visshetens mognad? Och barnasinet, huru väl passar det icke ett Guds barn? Den blygsamma oskulden och renheten hos barnet och dess ödmjukhet tilltala alla och draga allas hjärtan, och det är just detta sinne, som gör barnen så älskliga. Skulle icke ett sådant sinne känneteckna äfven ett Andens barn? Vi vilja icke härmed säga, att lifvet i Guds Sons tro icke skall visa sig, icke skall gifvas uttryck. Det kommer nog i sinom tid att yttra sig och frambara den lifvets frukt,

som är till Guds ära. Och denna lifvets yttring är så enkel och okonstlad, att den ser naturlig ut. Blomman, som växer i sin undangömda vrå, doftar ofta mycket skönare än den, som växer liksom för att beskådas.

Gud gifve, att ibland oss de måtte blifva många, som lefva lifvet i Guds Sons tro, som börja lefva detta lif och framhärda därefter intill slutet. Först på hinsidan timlighetens gräns skall detta lifvet framträda i sin fulla klarhet och iklädas ovansklig härlighet. Här är det mer eller mindre fördoldt och omhöljdt, såsom sångaren sjunger:

"Du ser på mig och undrar: kan det vara ett barn af Gud, en Herrens Jesu brud?
Men ack, du ser ju dock min resdräkt bara,
du ser ej än min sköna bröllopskrud."

G. E. R.

Försoningen.

Gud försonade världen med sig, icke tillräknaende dem deras öfverträdelse, och nedlade hos oss försoningens ord. Ty den som icke visste af synd har han för oss gjort till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom. 2 Kor. 5: 19, 21.

Så står det skrifvet, ibland många andra ställen i den heliga skrift, om försoningen. Det är Guds Ande, som uppenbarat Guds frälsningsväg för hans utkorade redskap aposteln Paulus och alla de andra Guds heliga, som i skriften därom hafva talat eller skrifvit. Dessa vittnesbörd äro tydliga och hjärtans hugnesamma för hvarje öfver synden och dess följder uppväckt samvete. Alla sådana taga Gud på orden och fatta dem just såsom de stå, enkla, utan svek eller förställning, just såsom en arm fattig syndare behöfver dem för att fatta mod, förtröstan och äga visshet om en väl lagd och orubblig salighetsgrund. Att vi hafva syndat, det är, förbrutit oss mot Gud och hans heliga vilja, måste hvarje folk och släkte på jorden erkänna. Alla människor hafva samvete och därigenom skuldmedvetande, och som förbrytare mot Guds heligalag känna de sig straffskyldiga; att de hafva ge-

nom sin olydnad åsamkat sig Guds vrede och misshag. De stå icke på försonlig eller förtrolig fot med Gud och därför söka de, såsom på honom för allt godt beroende, att blidka honom med offer, att han måtte se därtill och blifva dem bevågen. En trälaktig satanisk fruktan för och tro på Gud har genom synden kommit in i människosläktet, och dödsdomen bidar på verkställande öfver hvar och en själ som syndar. Syndaskulden måste ligga närmare eller fjärmare uti en människas lif, minne eller känsla, den ligger dock kvar centnertung och olycksbådande. Ingen kan själf rena sig af sina synder utan kommer blott allt djupare ned i syndadyn med allt sitt eget bemödande att slippa dem. Satan tränger ock den stackars själen med sina anspråk på äganderätt till människan, som måste vara i fruktan för döden och för den som har döden i sitt våld, det är djävulen. Guds omutliga fordran är såsom han själf är, att vi skola vara heliga. Och på det att vi skulle hafva kännedom om hans vilja, gick han oss i nåd till mötes och skref sin kärlekslag på tvenne stentafflor och upprättade ett förbund med människorna på grund af denna sin lag, om hvilken han sade: gör det och du skall lefva och få välsignelse, men ock fästade det andra alternativet: om du icke håller all denna lagens ord, så skall du dö och blifva förbannad. Han höll så strängt på detta förbunds uppfyllande att t. o. m. ovetenhetssynder måste försonas och ingen fick nalkas honom utan rening och offer, och ärligen måste allt folket försonas, och öfversteprästen själf, förmedelst blod, ty utan blodsutgjutelse sker ingen syndaförlåtelse. Den som bryter mot ett är saker till allt. Allt predikade om att samme Gud, som var barmhärtig och kärleksfull, var helig och rättfärdig och att endast på helighetens grund kunde han tillåta umgängelse med sig. Men hans kärlek är ock däruti vorden uppenbar, att han själf framställt ett altare, ett försoningsoffer, ett påskalamn och en nådastol. Men all denna Guds anordning om tabernakel, gudstjänst, offer och rening under gamla testa-

mentet var blott förebildande och till vittnesbörd om fördragssamhet med folkets synder till dess löftena uppfylldes om återupprättelse, fullkomlig godtgörelse och försoning och den eviga rättfärdigheten var framhållt. Därför vardt ock löftet om ett nytt förbund gifvet medan det gamla ännu var i kraft och verksamhet, att folket måtte fatta det gamlas ofullkomlighet och förberedande karaktär, på samma gång de dock kunde lita på hans ord och instiftelse såsom fullt giltiga. Men under allt detta förblef dock lagens kraf uppfyllt och lagen bruten. En fullkomligt rättslig och rättfärdig grund måste dock läggas, all rättfärdighet uppfyllas och det afkunnade syndastraffet utstås. Bland alla människors barn fanns ingen, som kunde återlösa sin själ, mycket mindre förlösa sin broder; alla voro afvikna, ingen som rättfärdig var, icke en. Gud förbarmade sig öfver oss och sände oss af kärlek sin ende Son till frälsare, att han skulle uträtta det Gud af oss i sin lag och genom sin lag ville hafva uträttadt. Ty det som lagen icke kunde åstadkomma, i det han var försvagad af köttet, det gjorde Gud, då han sände sin Son i syndigt köttets liknelse och för syndens skull och fördömde synden i köttet, på det att lagens fordran skulle varda fullbordad i oss, som icke vandra efter köttet, utan efter Anden. Rom. 8: 3, 4. Men då tiden var fullbordad, sände Gud sin Son, född af kvinna, född under lagen, på det att vi skulle få barnskapet. Gal. 4: 4, 5. Ja, Kristus Jesus, hvilken, då han var i Guds skepelse, icke aktade såsom rof att vara jämlik Gud, utan utblottade sig själf och antog en tjänares skepelse och vardt lik människor och i åthälvor funnen såsom en människa, han ödmjukade sig själf och vardt lydlig intill döden, ja, intill korsets död. Fil. 2: 6-8. Människosonen—har kommit för att tjäna och gifva sitt lif till lösen för många. Matt. 20: 28. Här talas tydligt om ställföreträdandet, äfvenså uti 1 Tim. 2: 6: Han som gaf sig själf till lösen för alla; och Ef. 1: 7: I honom hafva vi återlösningen genom hans blod, syndernas förlåtelse efter

hans nåds rikedom o. s. v. Annat verk, som tillhörde hans rike, kunde han öfverlåta åt människor att utföra, men försoningsverket kunde endast han själf, den store, evige öfversteprästen utföra, i det han offras åt Gud till skuldoffer för oss att såsom Guds Lamm borttaga världens synd och själf frivilligt offerar sig Gudi till en söt lukt att genom sitt eget blod vinna en evig förlösning. Hans bortgång var ock ämnet för samtalet på förklaringsberget mellan honom, Moses och Elias. "Syndens lön är döden." Det var ock sagdt: du skall döden dö. Detta syndastraff, Guds vrede och förbannelse öfver syndaren (den själ som syndar måste dö), måste Jesus underkasta sig. Hans eget lif och blod var lösepenningen, han måste erlægga när Gud sin Fader till afvändandet af Guds vrede och förbannelse ifrån de många. Han, den ene, måste smaka döden för alla, den rättfärdige för de orättfärdiga, den syndlöse blifva af Gud gjord till synd för oss, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom. Gud förenar sig med människan upplösligen i en person, att upprätta oss, att blifva kvinnoäden, som söndertrampar ormens hufvud. Stanna dock i Getsemane och vid korset och se hvad det kostat Jesus att stå i ditt ställe, drickande Guds vredes kalk och blifva stungen af dödens udd. Då förstår och tyder du rätt profetiorna om Jesulidande och död, t. ex. det ordet hos Esaias: Det behagade Herren att slå och plåga honom; då förstår du talet om försoningen, så att du tror att Jesu Kristi, Guds Sons, blod renar oss af all synd; att Gud försonade i Kristus världen med sig; att Gud är en helig, rättfärdig kärlek, som icke ens skonar sin enfödde älskade Son. Lagen uppfyllde han, straffet utstod han, synden borttog han och den eviga rättfärdigheten framhade han; allt som till lif och gudaktighet hör förvärfvade och framhade han af oegennyttig kärlek till syndare, hvilka nu genom att tro på den korsfäste Jesus icke behöfva att dö i sina synder. Dyra själ, är du betäckt med Jesu, det rätta påskalamnets, blod?

C. E. F.

Ungdomens sanna ideal.

PASTOR C. E. FRISK.

(Tal vid ungdomsfesten i Moscow, Idaho, den 9 mars 1906.)

Herr pastor, ärade ungdomsförening, högtidsfirande församling och vördade konferensledamöter!

Jag skattar mig lycklig att få vara med på denna ungdomsfest och tillägna eder några tankar förmedelst ärans och hjältarnas odödliga språk öfver ämnet: "ungdomens sanna ideal."

Ungdomen har ideal skilda ifrån eller gemensamma med barndomens, medelålderns eller den sena ålderns, ty alla åldrar hafva sina ideal. Tidigt bildas idealen. Redan som barn fantiserar man och ser uti en eller annan vuxen människa idealet. Frågan: hvad skall du blifva, när du blir stor? finner därför ofta ett färdigt svar från barnläppar, eller ock uppväcker frågan det lekande barnets slumrande anlag. Under uppväxttiden passerar en mångfald af verkliga, diktade och tänkta ideal revy för det lifliga och aspirerande sinnet. Valet af det ena eller det andra bestämmes storligen af föräldrar, målsmän eller kamrater. Vi lefva därför i en värld full med minnesstoder eller ruiner efter de ideal, människorna sökt förverkliga med sitt lif och sina gärningar.

Hvad mände varda af detta barn, jungfru eller yngling? spörjes ofta. Hvarje fader och moder har höga tankar om sina barn, och stora tankar tänker den gryende mannen och kvinnan. Mången ungersven, sprittande af lefnadslust och kraft, bemärker den förnumstige, storskrällande kaxen öfvermodigt och trotsigt skicka sig bland sina medmänniskor. Genast blir han idealet, ett fördöme, en åstundansvärd ledare och lärare. Idealet blifver den råa, hänsynslösa hjälten, fast äfven månget barns och ynglings skräck. Han har många bedrifter att omtala, huru han varit i många äfventyr och umgått med laglöshetens både män och kvinnor; en hjälte att dricka starka drycker och trampa bud, lagar och heliga bruk under sina fötter, utösande svordomar och lustigheter med kraft och oförskämdhet. O huru mången yngling har icke fängslats af ett sådant ideal, innan han ännu stannat och sett, hvilken hemsk utgång det hade med en sådan storhet, innan han öfvervägt resultatet af en sådan lefnad.

En annan har tjästs af glorian

kring banditens och rövarens lif och bragder, vare sig sanna eller diktade kvittar honom lika. Det bliver för honom idealet, därför fyller han sitt sinne med dessa vilda, grymma attentat och utrustar sig för sådant lefnadsmål och sätt, icke bekymrande sig om slutet. En annan har med hänförelse läst och hört om rikedomens makt och anseende, sett de rika i deras ståt och förnämhet och genast beslutat sig för att förverkliga det idealet, utan att öfverväga rikedomens svek. En annan har den gentile, i maner och utstyrsel galante världsmannens och kavaljerens umgänge bland de tongifvande societets-herrarna och damerna, svängande om i balsalongen eller på teatern, lysande och polerad såsom den allra finaste herreman, och med ens trånar han efter sådan fåfänglighet, blind för dess tomhet och flärd. En annan fikar och sträfvar efter ära, namn och vinning på det politiska eller militära området; på vetenskaper-nas, litteraturens och de sköna konsternas område. Somliga åstunda intet högre än egen täppa och hus med en hjärtans kär uti; andra att göra uppfinningar och upptäckter, medan åter andra akta såsom sitt högsta goda ett kringflackande lif, ständigt resande och beskådande något nytt. En del finner uti de mest lunniga ting det deras hjärta högst åtrår, eller ock afguda de sig själfva.

Ungmön med blomstrande kinder, det silkeslena, vackra håret, den fina figuren, uppfylld med hälsans behag och lefnadslust har ock sina ideal. Hos mången sådan yster tärna vaknar själfrådighetens och själfbehagsamhetens ostyriga ande, gifvande snabba fötter i hägrings jakten. Hemmet bliver henne för trångt, och lystnaden efter nöjen blir idealet. Kanske hon vildt och tanklöst beträder nattdrifveriets slippriga stig, uti allehanda sällskap utan urskiljning; fötter och hjärta inöfvas för världsliga nöjen; vackra ord och löften hviskas i örat; mun, hand och hjärta anförtros åt någon samvetlös sälle, och snart är hon inne på den bana, där hennes skam blir hennes ära, oblyg för de värsta syndanästen, älskande penningen och det lättfärdiga lefvernet öfver allt annat. En annan åstundar societetens silke och siden med prål, pärlor och ädelstenar; att männen skola beundrande, ja, tillbedjande falla henne till föta, och att hon måtte kunna tälja för

sina vänner sina stora segrar såsom tjuserska; huru hon lekt med männens hjärtan såsom med leksaker. Somliga finna sitt ideal uti en man med penningar och ägodelar i mängd, andra uti en man med stånd, äreplats eller profession. En del kämpar ock med männen på alla de politiska, litterära, vetenskapliga, de sköna konsternas och de professionella områdena, ja, t. o. m. på industriens område. En stor skara hän-gifver sig åt nöjen och njutningar af den mest triviala och dåraktiga beskaffenhet och hålla det såsom sitt högsta goda. Andra fråga blott efter att blifva gifta, icke ens frågande efter om de blifva lyckliga genom giftermålet. Ja, en del har helt ned-sjunkit till djurens nivå. Så gestalta sig idealen, ifrån det enklaste naturlif, och det en ond naturs, till de mest storslagna Babels-gärningar och himmelsstormande sträfvanden och mål.

Men om allt detta kan man med predikaren af fordom dag säga: fåfängligheters fåfänglighet, och att de äro falska ideal. Äfven om världsmänniskan säger om allt sitt storverk, att det är odödligt, och om sina store: de äro odödliga, så bevisar dock historien att de mest kolossala monument, med hvilka enskilda och hela folk velat föreviga sig och sitt namn, hafva störtats och bildat grushögar, därur man med yttersta möda söker kändedom om folken och deras storverk. Och ofta finner man deras historia tecknad i själförgudande teckenskrift.

Men ett ideal finnes dock, om hvilket vi kunna tala, det vi kunna rätteligen kalla det sanna idealet. Det framträder i ringhet, i fattigdom, i lydnad, i ödmjukhet och mildhet, så att icke ens den ringaste och mest elända själ bland människors barn behöfver vara utan ideal.

Uti det kristna hemmet, i kyrkan och all dess verksamhet framhålles det sanna idealet. Det lyder till barnet: se på Jesus, huru han var sina föräldrar underdanig, huru han växte till i ålder och nåd för både Gud och människor. Där är idealbarnet, som kan göra hemmet ideelt. Och gäller det gudstjänsten och församlingsverksamheten, så är han ock för våra konfirmander, vår ungdom, idealet, sittande midt ibland lärarna, hörande och frågande dem, upptagen med det, som tillhörde hans himmelske Fader, hvilken selsättning ju mer och mer tog hans

tid och sinne och kraft i anspråk, under det att han dock förblef en lydlig son allt intill sin död. Ja, se på Jesus, du yngling och jungfru, och du skall finna uti honom idealet, som uppenbarar den sanna, äkta, rena, upphöjda, ädla människan, Guds urbild. Han är så mänsklig och dock så gudomlig; han är så ringa och dock så hög; han är så saktmodig och dock så nitisk; han är så fattig och dock så rik; så utblottad och dock så frikostig på meddelandet af ököpbara skatter; han är så arbetande och betungad och dock så hjältemodig och hjälpsam; så bedröfvad och dock glädje- och trösterik; så föraktad och dock så älsklig; så trolöst bemött och dock så trofast, så öfverfallen och plågad och dock så mäktig och tålmodig; så beljugen och dock så sannfärdig; så skuldbelastad och dock så oskyldig; så hjälplös själf och dock Frälsaren; hällen för en gudshädare och dock heligheten och rättfärdigheten själf.

Det är Herren Jesus, som är detta ungdomens eviga, fullkomliga och förblifvande ideal. Det må vara den gudälskande jungfruns eller ungersvensnens sträfvande att lifva ett rent och ädelt lif, eller den på syndens vägar efter köttets och världens ideal jagande ungdomen, så finna de alla uti honom sitt ideal, det samma idealet, de förra till bevarelse och de senare till omvändelse och ett nytt lefverne. Ja, se detta ideal finnes uti den mest oansenliga plats och tronar dock öfver alla jordens och världens stolta hjältar och hjältinnor, och öfver all världens storverk höjer sig hans verk såsom himmelen öfver och dock omfattande jorden. Idealet för den lägst sjunkne, ingifvande hopp och mod, kraft och nytt lif. Idealet för den ädlaste själen. Det stora oupphinneliga idealet, sann Gud och sann människa, som gifvit oss den fullkomligaste lära och det heligaste efterdöme. Den eviga lifsfullhetens, salig- och härliggörande ideal; skatten, äran och förnöjelsen för eviga tider; konunga- och härskaredömet med ovanskighetens krona; den sanna upphöjelsen till ljusets sälla rike, där inbyggarna vandra i sida hvita kläder och inför tronen med fullkomlig tunga, färdighet, visdom och helighet med himmelsk hänförelse fra den oförlikneliga triumfen i den med renaste guld, pärlor och ädelstenar uppbyggda staden Jerusalem. Därför, o ungdom, akta på och efterkom det ordet

af Jesu mun, då han säger: Jag är världens ljus, den mig följer skall icke vandra i mörkret, utan skall få se lifvets ljus.

Det försåtliga strömdraget.

Jag såg en gång en förskräcklig händelse — så berättar en engelsman från sina resor — en händelse, som för mig afbildade en likväl ännu förskräckligare.

Jag stod vid kanten af Niagara-floden, ett stycke ofvanför det ställe, där vattnet börjar med ilande fart rusa emot det väldiga fallet. Jag betraktade den majestätiska flodens lopp, hvilket här ännu var lugnt och stilla, och hörde det aflägsna fallets brusande. Under det jag så stod fördjupad i mina tankar, såg jag en båt glida förbi. Däri befunno sig några unga män, som gjorde en lustfärd längs åt floden. Bortförda af den ännu lindriga strömunen foro de framåt under muntert skämt; de voro dessutom försedda med åror och tåg, om sådant skulle behövas.

Då hörde jag hastigt någon från stranden ropa till dem:

“Unge män! Tagen eder i akt, I ären helt nära strömdraget!”

“Det veta vi mycket väl; och vi äro icke så dåraktiga, att vi ämna utsätta oss därför. Då vi se den ringaste fara, taga vi till årorna och ro mot stranden.”

“Akten eder, unge män! I ären verkligen i fara,” ropade han ånyo.

“Hvad är det då?”

“Strömdraget är nära!”

“Vi veta det, men icke är det ännu någon fara. Vi känna väl, när strömdraget blifver för starkt; då skola vi nog vända om.”

“I ären förlorade, unge män! Om ett ögonblick ären I inne uti forsen!”

Några ögonblick ännu, och, såsom gripen af en osynlig makt, började den lilla forkosten ila framåt mot fallet.

De unga männen arbetade nu med alla sina krafter; men det var försent. Under ångestrop och förhannelser bortfördes de såsom en spån och försvunno snart i det fruktansvärda svalget.

Sålunda bortföras ock, år efter år, tusentals människor af “syndens be dragelse” mot en fruktansvärdare afgrund. De säga: När jag ser faran skall jag vända om; och innan de förmoda det, gripas de så mäktigt af syndalustarnas försåtliga strömdrag, att de snart äro utan räddning förlorade. Därför, i dag — i dag.

Om våren.

“Vintern är förbi, regntiden är förliden och har gått sin kos; blom morna visa sig på marken, tiden har kommit då vinträden skäras, och turturdufvån låter höra sin röst i vårt land.” Hög. Vis. 2: 11, 12. Tvenne böcker har vår Gud skrivit; vår heliga, af profeter, evangelister och apostlar skrifna bibel, Guds uppenbarade ord, den andra är naturens bok. Och Gud vill, att vi skola läsa hans makt och kärlek i båda. “Himlarna förtälja hans ära, och fästet förkunnar hans händers verk”, sjunger David, (Ps. 18: 1), och Paulus betygar (Rom. 1: 20), att Guds osynliga egenskaper, både hans eviga makt och hans gudom, skådas ända från världens begynnelse, när de förstås af gärningarna”, och skönt sjunger psalmisten Wallin (psalmen 48: 2).

“Jag ser hans spår, hvarhelst en kraft sig röjer, en blomma doftar, och ett ax sig böjer.

Uti den suck jag drar, den luft jag andas,
Hans kärlek blandas.

Det finnes människor, som gå igenom världen med förbundna ögon och se och förnimma ingenting af Guds under i naturen och tala vidt och bredt om “naturlagar”, “utveckling”, “evolution”, såsom skulle deras ord förklara Guds hemligheter. Men “han som bor i himmelen ler, Herren bespottar dem” (Ps. 2: 4). Bättre anstår det oss tillbedjande utropa: “O, hvilken djuphet af den rikedom, som är både uti Guds visdom och kunskap! Huru obegripliga äro icke hans domar och outrannsakliga hans vägar.” Men om naturen bär vittne om Guds makt och kärlek, så bär den ock vittnesbörd om det timligas vansklighet och den närvarande världens fåfånglighet, och t. o. m. våren i all sin hoppfulla grönska är ej utan detta drag. Det vissnande gräset och de fallande blomstren hviska till oss:— “En människas dagar äro såsom gräset, hon blomstrar såsom ett blomster på marken, när vinden går däröfver, så är det icke mer.” (Ps. 103: 15). De tala också om synd och förbannelse uti den “skapelsens suckan,” som allt för tydligt vittnar, att äfven den blifvit underkastad vanskligheten och bunden i förgängelsens trældom (Rom. 8: 19). Och uti naturen skåda vi blott på ett

dunkelt sätt, såsom uti en spegel, Herrens bild.

“Likväl ett töcken mig från honom stänger,
min bön, men ej blick till honom tränger.”

Därför längtar hvarje själ hem till den eviga vår, då äfven naturen skall varda frigjord och delaktig uti Guds barns härliga frihet uti nya himlar och en ny jord, däruti rättfärdighet bor. Där

“Ej mer med blicken skum och svag jag leta skall Guds anletsdrag i världens dunkla spegel, men Herrens klarhet ohöjld se bland dem, som äro tecknade med Herren Guds insegel.”

* * *

Vi tacka dig, o Fader kär,
för sommarns sköna dar,
då allting om dig vittne bär,
som lif och anda har.
De tusen, tusen fåglars sång,
de sköna blommors skrud
och ängens grönska, bäckens språng
lofsjunga dig, o Gud.

Och skog och sjö i solens sken,
hur sköna jag dem ser,
där glittrar hvarje blad på gren,
och hvarje våg där ler.
Min tanke då mig gärna bär
bort till ett fjärran land,
där det en evig sommar är,
på Jordans andra strand.

När jordisk fågring, jordiskt ljus
vårt öga gläder så,
hur blir oss uti fridens hus,
uti vårt hemland då,
där lifvets träd vid lifvets älf
beständigt gröna stå,
och solen, Herren Jesus själf,
vart enda ljus är då!”

En lång predikan.

En man klagade en gång för sin pastor öfver att kyrkan var belägen en hel mil från hans hem. Vägen var honom allt för lång för att lämna tillfälle till en flitig kykogång. “Var icke bedröfvad däröfver”, svarade pastorn, “på det sättet har ni ju hvarje söndag anledning till att hålla en predikan på en hel mils längd. Ty för alla de många hus med familjer, som ni passerar förbi, predikar ni med er kyrkogång därom, att Guds ord är en kostlig skatt, som är välvärd en slik möda.”

Af det sätt, på hvilket en människa använder sina penningar, kan man sluta till hennes karaktär.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,
323 East 5th St.,
MOSCOW, IDAHO

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

Erläggas icke prenumerationsavgiften inom 3 månader efter förfallotiden, så begäres 75 cents.

Columbia.

VOL. VII. No 5.

May 15, 1906.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price,
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Ore.

Ingen kan säga: Jesus är Herre, utan genom den Helige Ande, säger den heliga skrift och har därmed tydligt angifvit, hvad Andens ämbete är och den stora betydelsen af hans verksamhet. Han är sänd af himlen för att skingra det i oss af naturen rådande mörkret och för oss förklara Jesus Kristus såsom världens, såsom vår Frälsare. Lämnad åt sig själf är människan oförmögen att leta sig fram till kännedom om och delaktighet i frälsningen. Detta ådagalägger hednavärlden tydligare, än ord kunna beskrifva det. Se hvilket andligt mörker, som där är rådande. Där finnes ingen kännedom om Jesus. Först när ordet, genom hvilket den Helige Ande verkar, kommer till hedningen,

ljusnar det för honom, han kommer till den saliga kunskapen om att Jesus äfven är hans Frälsare. Vi som tillhöra ett folk, som under århundraden haft Guds ord, äga därmed åtminstone den yttre kunskapen. Ingen trygga sig dock vid sådan yttre kunskap, ty finnes icke ett motsvarande inre lif, så är denna kunskap fåfång. Där ett sådant förhållande finnes, har den Helige Ande icke fått genomföra sitt verk. Ty han vill icke blott historiskt uppenbara Kristus, utan han vill göra honom känd för människan såsom hennes personlige Frälsare. Därför tillhör det hans ämbete att uppenbara för människan hennes djupa syndafördärf och hennes därpå föranledda behof af en sådan Frälsare. Detta är ett svårt arbete, ty människorna vilja icke låta Guds Ande straffa sig, hvilket inses, då man betraktar den stora hopen inom kristenheten, som vandrar likgiltigt och bekymmerslöst fram på en väg, som icke är god. Huru nödvändig är icke Andens verksamhet genom ordet och de heliga sakramenten! Under denna tid af kyrkoåret påminnas vi om Jesu ofta upprepade löfte om den Helige Andes utgjutande, och snart få vi fira andentgjutelsens härliga högtid, pingst, som vittnar om löftets uppfyllelse. Skall denna högtid alls likna den första pingsten, då måste ock Guds folk i endräktig bön anropa honom om den Helige Andes gåfva. I första lilla lärjungakretsen i Jerusalem hafva vi föredömet, ty om dess medlemmar heter det, att de "framhärdade endräktigt i bönen." Svaret på deras bön blef Andens kommande till dem och den stora väckelsen, hvari tusenden vunnos för Guds rike. Huru är det med bönen ibland oss inom Columbia-konferensen?

* * *

Den förfärliga hemsökelse, som förliden månad drabbade California och hvarigenom många människor omkommo och mycken egendom förstördes, särskildt i San Francisco, ger uppslag till många tankar. Den visar oss Guds närvaro i världen och huru de mäktiga naturkrafterna på hans vink utföra hans rådslag. En sådan hemsökelse utgör en den kraftigaste tuktan och all-

varligaste maning till bättring. Huru liten och obetydlig, ja, rent af ett intet, är icke människan, när Gud på ett sådant sätt ingriper! Hundratusentals människor blefvo genom denna katastrof i San Francisco husvilla och utblottade. Här var hjälp och snar hjälp af nöden. Den uteblef ej heller. Med beundransvärd frikostighet och skyndsamt insamlades och afsändes både penningar och lifsmedel till de blottställdas undsättning. Sådan beredvillig hjälpsamhet mot ett hemsökt samhälle är ett skönt drag hos vårt lands folk. Troliken komma ock alla våra församlingar inom konferens och synod att bidra till undsättningen af särskildt vårt folk, som drabbats af hemsökelsen. Att den sv. luth. Ebenezer kyrkan undgick förstörelsen och blef endast obetydligt skadad, synes vara rent af ett underverk. Gud krönte behjärtade mäns räddningsarbete med framgång. Alla glädja vi oss med församlingen och dess pastor öfver att den nya helgedomen skonades; och att deltagandet med alla dem, som drabbats af olyckan, är allmänt och innerligt torde icke behöfva nämnas.

* * *

I dessa dagar hålles konfirmation med nattvardsungdom i åtskilliga af konferensens församlingar. I beredelsen för dessa högtidsstunder har betydligt arbete nedlagts af såväl läraren som barnen. Att konfirmationsundervisningen är af stor betydelse är onekligt, äfven om den i afseende på många synes vara vid väggkanten nedfallen säd. Ty det är en sorglig erfarenhet, att mången konfirmerad yngling och jungfru med stor lätthet brutit sina heliga löften, öfvergifvit församlingen och sällat sig till deras hop, som mena sig hafva frihet, men äro i verkligheten trälar. Må Gud i nåd bevara årets nattvardsungdom, att den må i hans kraft blifva honom trofast. Stora skaror komma vanligen tillstådes vid konfirmationstillfället. Blifve för dem stunden till allvarlig själfpröfning i fråga om huru de stå i förhållande till den Gud, som de en gång vid liknande tillfälle hafva lofvat trohet!

* * *

Nu är den tid strax för handen, då frågan om kristendomsskolas hållande kommer på dagordningen inom våra församlingar. Förliden sommar hölls sådan skola, om vi minnas rätt, inom endast två församlingar. Huru många blir det manne denna sommar? Manne våra församlingar som sig bör uppskatta betydelsen af kristlig hvardagsskola? Vi frukta, att man icke gör det. Ty ibland kan man få höra till och med en diakon ifrågasätta nyttan af att meddela barnen undervisning i kristendom! Sådant är ju en öppen krigsförklaring gent emot Jesu egna ord: "lären dem att hålla allt det jag har befallt eder." De orden af Herren borde för alla kristna föräldrar och alla församlingar vara bestämmande, när det är fråga om barnens kristliga undervisning. Kunna föräldrar, kunna församlingar gifva det unga släktet något bättre än en grundlig undervisning i Guds ord? Och hvarmed skola de kunna försvara sig, som härvidlag göra Herrens verk försumligt? Må vi såsom föräldrar och församlingar vakna upp och inse hvad vår heliga skyldighet är och icke lämna någon möda eller uppoffring ospard för barnens kristliga undervisning. Glömmom icke, att barnen äro kyrkans framtidshopp, och detta hopp realiserar endast i den mån vi fullgöra våra plikter emot barnen.

* * *

Huru var det? Är icke COLUMBIA pastoralkonferensens egendom och är hon icke för länge sedan af Columbia-konferensen antagen såsom dess officiella organ? Men det "officiella", som i tidningen förekommer, är dock beklagligt tunnadt. Numera synes detta vara begränsadt till sekreterarens pålysningar om konferensmötena. Då man nu icke vill, att tidningen skall nedläggas, så borde man, synes det redaktören, "officiellt" begagna den. I åtminstone tvenne af konferensens missionsdistrikt hållas regelbundna missionsmöten. Men officiellt få vi icke genom tidningen veta något därom. Oss synes att respektive sekreterare borde låta införa tillkännagifvanden om dylika möten och, sedan de hållits, offentliggöra referatet öf-

ver desamma. Allt vårt folk, som intresserar sig för Gudsriks-sak ibland oss, väntar säkerligen att se sådana referat, icke minst de inom församling, där sådant möte hållits. Ett missionsmöte hölls i Seattle strax efter påsk, men blott i förbigående omnämnas det i detta nummer. Inom våra församlingar göras insamlingar för vår konferens' mission och andra samfundsändamål. Vi vänta att från konferensens kassör se redovisning för hvarje månad öfver influtna medel. Det vore också hälsosamt, om kassören eller ordföranden pålyste om kollekt, som borde upptagas för det eller det ändamålet inom konferens eller synod. Och oss synes, att konferensens ordförande någon gång borde ha något att säga till församlingarna eller pastorerna å ämbetets vägnar annat än i de årligen vid mötena förekommande årsberättelserna. Dessa antydningar må tjäna som en förklaring af hvad vi anse beröra COLUMBIAS officiella ställning. Det är sagdt i uppriktig välmening, utan minsta tillstymmelse till klander af vederbörande. Men meddelanden af här antydd beskaffenhet skulle dock i väsentlig mån tjäna att göra tidningen mera värdefull. Låt oss ock få nyheter från alla församlingarna så ofta som möjligt. Om tidningen vore aldrig så god annars, men från en eller annan församling aldrig förekomme något som helst meddelande, så skulle prenumeranterna på sådan plats snart förlora intresset för tidningen. I, bröder pastorer, alldenstund tidningen tillhör oss gemensamt, så väntar redaktören, att I på allt sätt söken göra COLUMBIA till den största lilla tidning i hela vårt stora land!

* * *

Det creditsystem, som i det flydda varit gällande med hänsyn till prenumeration å denna tidning, börjar blifva odrägligt. Flertalet af våra prenumeranter hafva icke ännu förnyat sin prenumeration för innevarande år, 1906, och icke få stå i skuld för ytterligare ett eller två år. Detta beror naturligtvis bara på ett litet förbiseende. Låtom oss hjälpas åt att göra slut på detta tråkiga creditsystem! Som ett steg i denna räkning kommer hädan-

efter följande att gälla: Tidningens pris är 50 cents i förskott; om prenumerationen icke förnyas inom tre (3) månader efter förfallotiden, så är priset 75 cts. Alla som nu restera, få två månaders anstånd, räknadt från den 1 juni, under hvilken tid de kunna få betala sin skuld efter 50 cents per år. Vi skola sända uppgift till alla, som restera, om huru stor deras skuld är, och framdeles skola vi ock sända påminnelse till en hvar, när prenumerationstiden är utlupen. Bäst är att sända alla prenumurationsmedel direkt till redaktören. Därigenom förebyggas många misstag, isynnerhet förargelsen att få "kraftbref" sedan man betalt. Då någon pastor eller annan agent mottager prenumeration från någon, så bör han genast underrätta redaktören därom.

* * *

Tack, hjärtligt tack till alla, som betalt sin prenumeration under april månad! Deras antal är 170. Somliga af dem äro nya prenumeranter. Dessa hälsas innerligt välkomna inom läsekretsen!

* * *

Rättelser. I vårt stora konferensnummer (april-numret) förekommo åtskilliga tryckfel. Några af dem må härmed rättas. I pastor P. Carlsons hälsningsskrifvelse till församlingen stod det i början: "Käre hr Nelson." Farbror Carlson säger icke "hr" till sina ämbetsbröder, utan "br" (broder) och så skref han i nämnda bref. — I referatet öfver högtidigheterna på söndagskvällen hade sättaren hoppat öfver en rad i manuskriptet. I stället för hvad som står i tidningen sätte man detta: "På söndagens kväll predikade pastor J. Jespersen på svenska öfver ämnet: Vår Ställföreträdare, och pastor C. E. Frisk på engelska öfver ämnet: Vår rättfärdiggörelse inför Gud" etc. — I beskrifningen på den nya kyrkan heter det, att hon är "60 fot hög"! Bör naturligtvis vara: 60 fot lång. — På ett annat ställe står: Invigningshögtiden följdes med sång etc. Bör vara: Invigningshögtiden förhöjdes etc. I slutet af pastor Swansons engelska tal förekommer en rad två gånger; där den först förekommer står den i stället för något,

som utlämnats. Hvad detta var minnas vi ej bestämdt, men följande passar: "crowned with eternal glory."—Det var ock meningen att införa en bild af konferensskassör, jämte öfriga ämbetsmän, men tyvärr fanns å tryckeriet ingen "plåt" af honom.

Kyrkliga nyheter.

Pastor Gustaf Bergman anträdde den 30 april en resa till Seattle, San Francisco, Los Angeles, Riverside, Rockford, Rock Island och synodalmötet i Denver. I enskildt bref säger han sig ha erhållit kallelse från församlingen i Varna, Ill., och man får det intrycket, att han är betänkt på att antaga densamma. Vi hoppas dock, att han icke gör det, utan stannar kvar inom vår konferens, ty här behöfves han så väl.

* * *

Portland, Ore. Söndagen den 1 april var för vår församling en särskild märkesdag, i det att då höllos gudstjänsterna för sista gången i den gamla kyrkan, och då samlades en ofantlig storskara för att närvara vid tvenne begrafningar på en gång. Två högt aktade församlingsmedlemmar hade affidit på samma dag blott några timmar emellan i samma sjukdom, kräftan. Den ene var Peter Matson, som under många år tjänstgjort som församlingens diakon med mycken trohet. Han hade varit sjuk närmare ett år och väntade ifrigt efter förlossningens stund. Den andra var fru Anna Sofia Peterson, som ock varit sjuk en längre tid, och dödsstunden var äfven för henne mycket kårkommen, fastän hon fick skiljas från sin man och fyra små barn. Båda dogo i en sann tro på sin Frälsare.

Fröken Lisetta Söderström, som varit en nitisk medlem i ungdomsföreningen och flickornas syförening, ingick den 17 mars i äktenskap med hr Victor Carlson från Astoria och flyttade samma dag till sistnämnda stad. Fastän vi sakna henne här, så önska vi henne likväl all glädje och trefnad i hennens nya hem.

Kyrkobyggnadsarbetet pågår oafbrutet. Undervåningen är nu färdig och gudstjänsterna hållas regelbundet där. Om en månad

tros kyrkan bli så pass färdig, att gudstjänsterna kunna hållas i öfre våningen. Insamlingen af medel pågår, men borde ännu mera uppmuntras.

Oregon Swedish Colonisation Company går framåt med betydande steg. Det torde få stor betydelse för vår kyrkliga verksamhet i framtiden. Direktörerna ha redan börjat samtala om hvar kyrkan skall stå i det nya samhället Carlsborg.

* * *

Seattle, Wash. Våra gudstjänster på långfredagen och påskdagen voro väl besökta. På påskdagens afton hade söndagsskolan en påskfest. Barnen utförde sitt sköna program mycket väl. O, huru skönt att få höra ordet om honom, som "har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull." Våra bönemöten på torsdags aftnarna hafva på senare tiden varit mycket väl besökta och särdeles uppbyggliga. Gud vare tack för hvarje bedjande själ.

Veckan efter påsk hade vi ett mycket skönt och uppbyggligt missionsmöte. Pastor Frisk, Tacoma-distriktets sekr., kommer nog att skriva därom.

Vår kära församling här visade i gärning och på ett synligt sätt sin tacksamhet till Herren för hans nåd och kärlek, i det att hon på påskdagen upptog offer och kollekt för konferensens mission, som belöpte sig till \$78.42. Under missionsmötet upptogos två kollekter på tillsammans \$18.81, af hvilka \$12.60 gingo för att betala pastorernas resor och \$6.21 till konferensens mission. När vi fått höra om den stora olyckan i San Francisco, upptogo vi kollekter den 22 april för de nödlidande där, särskildt inom vår därvarande församling. Dessa kollekter belöpte sig till \$107.82. Mera har inkommit sedan. Sålunda upptogos under åtta dagar kollekter uppgående till \$205.05. Gud vare tack för offervilligheten i vår församling.

Vid missionsmötet var nattvardsgästernas antal ganska stort och församlingen föröktes med 8 kommunikanter.

Vår Dorkas-förening håller sin auktion den 17 maj.

Den 20 maj komma årets natt-

wardsbarn att konfirmeras. Herren hjälpe dem att blifva trogna mot sin Frälsare och hans kyrka.

* * *

La Conner, Wash. Bethsaida-församlingen firade i år Herrns heliga nattvard på själfva långfredagen.

Söndagsskolan firade åter påskfest. Kyrkan var så full af folk att många extra stolar och bänkar måste hämtas. Alla lyssnade med stor uppmärksamhet till de små predikanternas glada vittnesbörd om den uppståndne Frälsaren och hans segerkraft. Ännu visar Gud sin makt genom barnens mun.

Ungdomsföreningens "hall" är nu så pass färdig att den kan brukas. Den kostar vid pass \$500. Den skall invigas genom en fest den 9 maj. Vår ungdom förtjänar erkännande. "Hallen" är verkligen af behofvet påkallad. Här finns eljes ingen möteslokal utom kyrkorna och ett skolhus, deladt i två små rum. "Hallen" har två rum. Ett för konfirmationsklass, sångkör, kyrkostyrelse och andra mindre möten. Det rymmer 40 a 50. Det större rummet rymmer vid pass 150. Båda kunna förenas vid större möten.

* * *

Sex syskon döpta vid samma tillfälle. En ovanligare och högtidligare dopakt förekom den 19 mars uti hemmet tillhörande de gudfruktiga föräldrarna J. A. Staffanson och hans hustru Annie Staffanson i Saron-församlingen i Powell Valley, Oregon. Alla deras barn, sex till antalet, mottogo det kristna dopet, enligt föräldrarnas önskan, på egen begäran. Barnen hade af föräldrarna blifvit undervisade i Guds ord och om dopets betydelse. På frågor om detta svarade de bestämdt och redigt och med stor frimodighet. Hvar och en af dem begärde dopet. De framträdde och ställde sig enligt sin ålder sida vid sida, besvarade frågor, lofvade trohet och begärde blifva döpta på den apostoliska tron och framträdde med glädje den ene efter den andre för att mottaga dopet. Närvarande, jämte föräldrarna, voro S. M. Staffanson och hustru, P. A. Staffanson, Frank Staffanson och familj samt änkan Staffanson, modern till

Staffansönerna, farmoder till barnen.

* * *

Moscow, Idaho. Ännu minnas vi med glädje och tacksamhet det kära möte, som konferensen höll härstädes i mars månad. Och om vi nu säga, att efter detsamma allt går sin vanliga gång, så är därmed icke sagdt, att mötet ingen välsignelse medförde. Måtte framtiden utvisa att denna välsignelse var stor.

Vår ståtliga universitetsbyggnad, hvaraf COLUMBIA förta månaden innehöll en bild, förstördes totalt jämte allt sitt dyrbara innehåll genom eldsvåda tidigt på morgonen den 30 mars, blott ett par dagar efter det vi sändt tidningen till trycket. Blott de kala väggarna stå kvar.

Gudstjänsterna på långfredagen och påskdagen voro talrikt besökta. På påskaftonen firade söndagsskolan en enkel påskfest, hvarvid barnen utförde den hufvudsakliga delen af programmet. Kollekt för Porto Rico missionen upptogs och blef den \$6.10.

Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen höllo sina möten respektive på eftermiddagen och kvällen i pastorshuset den 18 april. Ett stort antal medlemmar och gäster infunno sig vid båda. På aftonen voro den norska prästfamiljen C. S. Thompson och en del af den norska ungdomen också närvarande.

Konfirmation hålles i Moscow söndagen den 20 dennes.

* * *

Redovisning öfverkollekt och enskilda gåfvor för konferensens mission, insamlade på missionsfältet från den 12 juni 1905 till den 12 mars 1906:

Ballard, Wash.....	\$1.65
Bremerton, Wash.....	3.20
Port Blakeley, Wash.....	1.35
Coal Creek, Wash.....	1.60
Newcastle, Wash.....	1.40
Aberdeen, Wash.....	24.95
Hoquiam, Wash.....	4.65
McNeil Isl., Wash.....	2.00
Powell Valley, Ore.....	4.25
Ethel, Wash.....	6.55
Puyallup, Wash.....	2.46
Auburn, Wash.....	2.05
Olympia, Wash.....	25.00
Rochester, Wash.....	24.25
S. D. Hawkins, Olympia, Wash.....	5.00
Daniel Olson, Ethel, Wash.	7.00
Försäljning af sångböcker.	2.00
	\$122.36

Till alla gifvare sändes härmed å konferensens vägnar ett hjärtligt tack.

Olympia, Wash., den 12 mars 1906.

Vördsamt,
S. D. HAWKINS.

* * *

Astoria, Ore. Söndagen den 25 febr. firades här Herrens heliga nattvard vid både den svenska gudstjänsten på morgonen och vid den engelska på kvällen. Rätt många deltog. Vår församling växer i medlemsantal. 14 nya medlemmar, däraf 10 kommunikanter, förenade sig med församlingen.

* * *

Spokane, Wash. Den 2 april hölls kvartalstämma. Bland annat kom då kyrkans renovering på tal, och efter ett kort samtal om saken föreslogs och beslutades, att genast gå till verket med arbetet, och en byggnadskommitté tillsattes, bestående af herrar John Erickson, J. A. Anderberg, K. J. Berggren, O. Hammarlund och Anton Isakson, hvilken kommitté skall framlägga ritningar och kostnadsförslag vid extra stämma, som skall hållas så snart kommittéen är färdig att rapportera. En kommitté bestående af pastor J. Jespersen, herrar A. W. Nelson, P. Peterson och Andrew Pearson tillsattes att upptaga subskription för betäckandet af omkostnaderna. Man yrkade på att de vid stämman närvarande skulle börja subskriptionen. Så skedde ock. Intresset för saken och ofervilligheten visade sig vara ganska stora. På några minuter tecknades \$1,130. Nu är det ljusa utsikter för församlingen att snart få en vacker och rymlig kyrka. När enig villighet förefinnes, då går allting lätt. Herren vare lof för allt.

* * *

Coeur d'Alene blirett allt viktigare missionsfält för vår lutherska kyrka, eftersom många landsmän ännu fortfara att komma till denna så naturskönt belägna stad och förskaffa sig egna hem. Engelsk luthersk mission borde ock snart påbörjas, enär här finnas åtskilliga engelska lutheraner. Detta borde ock efterhand låta sig göras, ty staden tillväxer hastigt och synes gå en ljus framtid till mötes.

Påskdagskvällen höll söndagsskolan, liksom vid julens högtid, en mycket lyckad barnfest inför en stor åhörarskara, som till trängsel fyllde vår lilla kyrka. Alla deltagarna — utan undantag — utförde sin sak väl, hvilket bidrog därtill att alla, som infunnit sig, lyssnade med spänd uppmärksamhet och djupt intresse till allt hvad som förekom på programmet. Vackra påskkort utdelades åt alla söndagsskolbarnen och lärarna.

Svensk hvardagsskola, som tar sin början den 21 maj, hålles några veckor under sommaren.

* * *

Marshfield, Ore. Söndagen den 25 febr. hälsades tre nya kommunikanter välkomna till medlemskap i församlingen.

En af vår församlings yngre familjer, Hugo och Hilma Kotka, drabbades af en djup sorg måndagen den 2 april, då utan föregående varning dödsbudet kom till deras yngste son, lille Johan Leonard, hvilkens ålder var endast 1 år, 9 månader och 12 dagar. Familjen lämnade hemmet föregående dag, då alla voro friska, för att besöka bekanta i närmast angränsande stad. Föga anade man vid afresan, att man följande dag skulle föra hem lille Leonard i likkista död. I denna föräldrarnas och en äldre sons sorg deltagar en stor sympatiserande vänkrets. Barnavännen Jesus hugsvalede sörjandes hjärtan. Joh. 17: 24.

* * *

Troy, Idaho. Stadens skola höll sin afslutning den 5 dennes. Tvenne af den utexaminerade klassens medlemmar, Alvin Beckman och Elof Olsson, tillhöra vår församling. Båda erhöilo höga betyg. Vid nämnda högtidlighet höll den förstnämnde ett präktigt litet tal om "Overcoming Difficulties", och den sistnämnde skildrade klassens historia i ett näpet humoristiskt anförande.

Konfirmation med årets nattvardsungdom kommer att hållas söndagen den 27 dennes.

* * *

Bellingham. Mr och mrs A. G. Wickman, medlemmar af vår församling härstädes, komma att resa till Sverige i början af maj månad för att hälsa på släkt och

vänner i Västergötland och Gotland. Resan kommer äfven att gälla andra betydelsefulla platser i midnattssolens land. Vi tillönska dem Guds beskydd under färden och ett välkommen åter.

På sista söndagen i denna månad sker intagning af nya medlemmar i församlingen och firandet af Herrens heliga nattvard. Flera af vårt folk stå ännu utom församlingens gemenskap. Herren frågar dig: hvarför står du här fåfång på torget? Hafver ingen lejt dig? Gå och arbeta uti min vingård. Det är en stor Guds nåd att sådana tillfällen gifvas oss. Det är mycket i denna värld, som vi få bittert ångra, men hvad vi hafva gjort för Guds rikssak på jorden skall blifva till huggnad och glädje för oss. Augustinus har anmärkt, att för agnarnas skull får man icke öfvergifva Herrens lada, eller för de dåliga fiskarna slita sönder nätet, eller för kärnen till vanheder skilja sig från Herrens hus. Enhvar se själf till, att han kan blifva hvetet, som ej skall bortblåsas med agnarna.

* * *

Clearbrook. Syföreningen håller sitt möte hos mrs Carl Loreen lördagen den 5 maj.

Söndagen den 6 firar församlingen Herrens heliga nattvard. Pastor C. R. Swanson från Vancouver, B. C., tjänstgör.

* * *

Ferndale. Många af våra församlingsmedlemmar härstädes hafva kommit från Oakland, Nebr., där de tillhört den sv. luth. församlingen. Denna församling har bestämt att upptaga en riklig kollekt för den kyrkliga verksamheten i Ferndale. Denna handling hommer att högeligen uppskattas, alldenstund församlingen i Ferndale genom kyrkobygget tagit hårdt på kassan. Till församlingen i Oakland, som tänker på oss här ute, ett hjärtligt tack!

Pastoralaförrättningar.

VIGDA.

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 mars: Alrick Quist och Jenny Wickström, båda från Seattle;

den 4 mars: Jens Karl Oleson

och mrs Marie Nelson, båda från Seattle;

den 16 mars: Felix Ost från Shelton, Wash., och Selma Nyman från Ballard, Wash.;

den 7 april: Johan Axel Swanson från Franklin, Wash., och Hilda Isakson från Seattle;

samma dag: Nels E. Brandt och Amelia M. Lawson, båda från Seattle.

Af pastor B. S. Nyström:

den 21 mars: i Pleasant Valley, Wash., Alex Blomquist och Hilda Nelson, båda från Vancouver, Wash.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 3 mars: Gust Nelson och Alma C. K. Isaacson;

den 17 mars: Victor Carlson från Astoria och Lisetta Söderström;

den 14 april: Nicanor Olson och Selma Gohnström;

den 18 april: Erik Wm Erikson och Edla Francilia Johnson;

den 22 april: Otto Sjöholm och Sofia Laitila;

den 24 april: Emil J. Hawkins och Lydia Johnson.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 10 febr.: Edwin Young och Annie Jergenson.

Af pastor J. Jespersen:

den 28 mars: Anders Gustaf Warner från Coenrd'Alene, Idaho, och Anna Lena Johnson från W. Superior, Wis.;

den 1 april: John Felix Lindström och Maria Elina Hallström båda från Spokane;

den 4 april: Henry Charles Davidson och Sine Elizabeth Paulson, båda från Spokane.

BÖPTA.

Af pastor Martin L. Larson:

den 4 mars: Stryford Nels, son till mr och mrs Emil G. Johnson, Seattle;

den 3 april: Charles Hinds, son till mr och mrs John Salenjus, Waterman, Wash.;

samma dag: Henry Otto, son till mr och mrs Carl Ehlers, Waterman, Wash.;

den 8 april: Edna Evangelina, dotter till mr och mrs Oscar Johnson, Seattle;

samma dag: Sigrid Mathilda, dotter till mr och mrs Alfred Olson, Seattle, (medlemmar);

den 10 april: Clarence Waldemar, son till mr och mrs Hemming Johnson, Fremont, Seattle;

den 15 april: Ellida Hanna Leona, dotter till mr och mrs John Olson, Seattle, (medlemmar);

den 23 april: Selmer Alexander, son till mr och mrs Sander Swanson, Pambiana co., N. D.;

den 29 april: Edvin Waldemar, son till mr och mrs Markus Peterson, West Seattle, (medlemmar);

samma dag: Eva Elina, dotter till mr och mrs Oscar Johnson, Seattle;

samma dag: Ellen Violit, dotter till mr och mrs Peter Julian Lund, Seattle.

Af pastor B. S. Nyström:

den 19 mars: Emma Christina, född den 14 okt. 1888, Hilda Sofia, född den 1 sept. 1890, Carrie Edlin, född den 1 dec. 1891, Walfred Walter, född den 8 april 1893, Edward Henrik, född den 8 maj 1895 och Hilma Elsie, född den 13 dec. 1897; alla födda i Clackamas co., Oregon, och barn till mr och mrs J. A. Staffanson i Powell Valley, Oregon.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 25 mars: Edith Maria, dotter till mr och mrs Charlie Berg;

den 8 april: Hazel Maria, dotter till mr och mrs John Rudeen; samma dag: Gustaf Sigfrid, son till mr och mrs G. A. Johnson.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 14 mars: Ella Lovisa, dotter till mr och mrs Fred Carlson, Troy;

den 27 mars: Herbert Alford, son till mr och mrs C. B. Green, Moscow;

den 1 april: Olof Antouy, son till mr och mrs K. C. Qualey, Lenville;

den 3 april: Laura Sofie, dotter till mr och mrs Jonas P. Peterson, Moscow;

samma dag: Astrid Eveline, dotter till mr och mrs Charlie J. Peterson, Moscow;

den 7 april: Alice Victoria, dotter till mr och mrs A. E. Swanson, Troy;

den 29 april: Glen Getchen, son till mr och mrs Wm E. Knudtson, Lenville.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 22 febr.: Emma Antonia, dotter till mr och mrs Anton Enberg.

Af pastor J. Jespersen:

den 8 april: Linda Maria Isabel,

dotter till mr och mrs John Westlund;

samma dag: Per Elmer, son till mr och mrs Hjalmar Johnson;

den 9 april: Clifford Christian, son till mr och mrs Christ P. Fendin;

den 10 april: Alexius Fredrik, son till mr och mrs Nels Lindberg.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 27 febr.: Olaf Martin, son till mr och mrs John Sjöset;

den 13 mars: Saima Wilhelmina, dotter till mr och mrs Adolf Lindros;

den 18 mars: Rudolf, son till mr och mrs Alfred Höghlund;

samma dag: Ruth Ragnhild, dotter till mr och mrs C. J. Hillström;

den 23 mars: Agnes Kristina Johanna, dotter till mr och mrs John Hendrickson;

den 1 april: Laurence Albert, son till mr och mrs John Holm, So. Marshfield;

den 4 april: Aina Maria, dotter till änkan Mathilda Kaski, Marshfield;

den 22 april: Agnes Alina, dotter till mr och mrs Herman Nabb, North Bend, Ore.;

den 29 april: Albert Johan, son till mr och mrs Carl Baek, Fern-dahl of Marshfield, Ore.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 mars: Tyra Linea Ingeborg Johnson, 1 år, 8 mån. och 22 dagar;

den 11 april: Oscar Turner, Seattle, 19 år.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 1 april: Peter Matson, 66 år;

samma dag: mrs Anna Sofia Peterson, 46 år.

den 13 april: Frans Erikson, 58 år;

den 22 april: Wilhelm Wetje, 75 år;

den 24 april: mrs Christina Bradbury, 39 år;

den 27 april: Nels O. Peterson, 40 år.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 5 april: Herbert Alford Green, 18 dagar.

Af pastor Gustaf E. Rydquist: den 4 febr.: mrs Hanna Jepsen från Fishhawk;

den 14 febr.: Ellen Pearson från Hammond, Ore.;

den 20 febr.: Thomas Peterson;

den 25 febr.: William Lovett;

den 1 mars: Charles Williams.

Kassörens rapport.

(I redogörelsen i april-numret öfver konferensens årsmöte voro vi icke i tillfälle att meddela kassörens rapport. Här nedan hafva vi nu nöjet meddela densamma.)

Till vördade Columbia-konferens.

Nåd och frid!

Undertecknad beder härmed få afgifva följande rapport öfver konferensens räkenskaper från den 25 jan. 1905 till den 1 febr. 1906.

INKOMSTER:

I kassan från 1904.....	\$822.36
Intresse.....	22.75
Synodens anslag.....	500.00
Respredikant-kassan.....	335.00
Kollekt för konferensens kassa.....	8.22
	<u>\$1,688.33</u>

Från församlingar.

Portland.....	\$228.46
Astoria.....	19.00
Hockinson.....	43.91
Marshfield.....	120.05
Gooseberry.....	67.95
South Bend.....	1.75
Powell Valley.....	36.09
Skamokawa.....	1.00
La Comer.....	209.90
Tacoma.....	190.84
Sunne.....	3.95
Seattle.....	344.79
Bothell.....	17.50
Bellingham.....	26.89
Clearbrook.....	25.50
Everett.....	6.10
Vancouver.....	92.67
Lennville.....	21.85
Moscow.....	119.53
Troy.....	90.78
Spokane.....	165.77
Warren.....	1.36

Summa.....\$1,835.64

Totalsumma.....\$3,523.96

Dessa inkomster fördelas på följande ändamål:

Konferensen:

Konferensens mission..	\$1,926.49
Konferensens kassa.....	49.46
Predikant-kassan.....	757.75

Summa.....\$2,733.70

Synoden:

Angustana College.....	\$219.60
Hednamissionen.....	93.61
Hospital i Indien (Kvinnornas missionsfören.)	45.35

Diakonissanstalten.....	86.76
Church Ex. Society.....	18.95
Understöds-kassan.....	31.86
Immigranthemmet i New York.....	27.89
Do i Boston.....	29.97
Synodens mission.....	64.74
” söndagsskol-	
kollekt.....	10.19
Porto Rico-missionen....	11.77
Professur i kyrkohistoria vid Aug. College.....	54.62
Synodens kassa.....	40.25
Hasselquistska fonden...	3.15
Kassa för fattiga studenter.....	17.96
Förs. i Marquette, Kans.	12.10
Svenska missionen i Kina	21.59

Summa.....\$ 790.27

Totalsumma.....\$3,523.97

UTGIFTER:

1. Till konferensändamål:

Missionsarbetare:

S. D. Hawkins, Vancouver, B. C.....	\$381.43
S. D. Hawkins, respredikant.....	400.00
Stud. E. Ceder, Everett..	60.00
V. N. Thoren, Everett....	650.00
B. S. Nyström.....	250.00
Gustav Bergman.....	400.00
C. R. Swanson.....	341.90
A. Andree.....	140.00
J. Jespersen.....	6.65

Summa.....\$2,629.98

Konferensens kassa:

Aug. Book Concern.....	\$ 61.04
500 postkort för kvitton	6.50
Växel, telegram och postporto.....	2.75

Summa.....\$ 70.29

2. Till synoden:

Aug. College.....	\$219.60
Hednamissionen.....	93.61
Synodens mission.....	29.60
Hospital i Indien (Kvinnornas missionsfören.)	45.35
Porto Rico-missionen....	11.77
Diakonissanstalten.....	86.76
Church Ex. Society.....	18.95
Understöds-kassan.....	31.86
Immigranthemmet i New York.....	27.89
Do i Boston.....	29.97
Professur i kyrkohistoria	54.62
Synodens kassa.....	40.25
Kassa för fattiga studenter.....	17.96
Hasselquistska fonden...	3.15
Kyrkan i Marquette, Kans.....	12.10
Svenska missionen i Kina	21.50

Summa.....\$744.94

I kassan d. 1 febr. 1906.. 78.76

Totalsumma.....\$3,523.97

Vördsamt,

CARL J. RENHARD.

Tänkespråk: Var vid godt mod och låtom oss vara modiga att strida för vårt folk och för vår Guds städer, och göre Herren hvad honom täckes! 1 Krön. 19. 13.

* * *

“Förolämpningar förlåta,
fast de djupt dem gått till hjärtat,
det är höga själars tecken.”

BOKNYTT.

PRÄRIEBLOMMAN FÖR 1906.

Illustrerad litterär kalender, sjätte årgången. Redigerad af redaktör A. Schön, med biträde af svensk-amerikanska litteratörer och artister. Rikt, intressant och omväxlande innehåll på vers och prosa. Inbunden i elegant klb \$1. Förut har utkommit: Första årgången, klb \$1, andra årgången, klb \$1; tredje årgången, klb \$1; fjärde årgången, klb \$1; femte årgången, klb \$1. Obs! Alla, som nu rekvirera de fem första årgångarna, erhålla dem för nedsatt pris, så länge lagret varar, nämligen \$3.40. Således alla sex årgångarna för \$4.40.

MED PENSEL OCH PENNA

Berättelser, studier och stämningar af Birger Sandzen. Med 21 helsidesillustrationer och talrika konstnärligt utförda titelvignetter samt författarens porträtt, kart. 75c; elegant klb \$1.25. Innehållet i den 215 sidor starka boken är rikt och omväxlande. Utom åtskilliga originalberättelser förekomma flera översättningar och bearbetningar från franskans och spanskan samt en serie reseskildringar från Mexiko. — Det icke minst värdefulla äro de talrika dels från författarens egna skisser dels från fotografier återgifna, fint utförda illustrationer, som, äfven fränsett det präktiga innehållet, göra boken till en verklig prydnad för iverige hem.

AN ALMANAC för 2000 years (from 1 A. D. to 2000 A. D.) Giving the day of the week of any date, Easter, New and Full Moon, Transits of Mercury and Venus over the sun's disc, etc., etc. Useful for finding, correcting or verifying dates of births, marriages, deaths, religious festivals, elections, legal documents, historical events etc. Gives also the dates of all New and Full Moons, Transits of Mercury and Venus, Easter and the various Fixed and Moveable Festivals of the Church, by Joshua Larson, A. M., Ph. D. (Yale.) Price, in paper cover, 25 cts.; bound in cloth 50 cts.

Augustana . Book . Concern

ROCK ISLAND, ILL.

Filialer { 213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN.
 { 377 Broadway, NEW YORK, N. Y.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSON

Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

MOLINE PIANON & ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och bese mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - IDAHO.

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

—TIME CARD—

Effective October 29, 1905.

Trains arriving at Bellingham at
12:05 p. m. and leaving Bellingham
at 3 p. m. connect with Canadian
Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham.

No. 1—Passenger, daily, 3 p. m. for
Sumas, Maple Falls, Glacier,
Vancouver and all points east.

No. 3—Passenger, daily, except Sunday,
5 p. m. for Everson and
Lynden.

No. 5—Mixed, daily, except Sunday,
9:25 a. m. for Sumas and inter-
mediate points.

No. 7—Passenger, Saturday only, 9
a. m. for Everson, Lynden, Su-
mas and Glacier.

Trains Arrive Bellingham.

No. 2—Passenger, daily, 12:05 p. m.
from Glacier, Sumas, Vancou-
ver, and all Eastern points.

No. 4—Mixed, daily, except Sunday,
9 a. m. from Lynden.

No. 6—Mixed, daily, except Sunday,
4:30 p. m. from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only,
6:25 p. m. from Glacier, Sumas
and Lynden.

A. BRANIN, J. J. DONOVAN,
Asst. Supt. Gen. Supt.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmate-
rialier och allt, som tillhör en
välordnad apotekarverörelse
alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minutbandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN.

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af talor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fäsk, lårkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors, Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.